

“El més important és creure en els i les alumnes, en les seves possibilitats i acompanyar-los perquè les desenvolupin al màxim”

Entrevista a la senyoreta Tere Peleato, mestra jubilada del centre

En els catorze anys que porta en funcionament l'Escola, aquest curs ha tingut lloc la primera jubilació de la mestra Tere Peleato que ha treballat a Països Catalans des del seu inici l'any 2006, per això els alumnes de 6è l'hem volgut entrevistar, per saber com ha vist evolucionar el Centre durant tot aquest temps i com encara aquesta nova etapa sense alumnes.

Com va en aquesta nova etapa com a jubilada?

Molt bé! Puc gaudir molt de la família i això em fa molt feliç. Estic molt il·lusionada, amb molts projectes com viatjar, el piano, la restauració... tot i que ara estan una mica aturats per això de la Covid-19, espero que aviat ho puguem deixar enrere i pensar que ha estat un mal son.

Enyores l'escola i el contacte amb els infants?

Hi ha estones que sí perquè he fet molts anys de mestra, ha estat una etapa fantàstica i tinc molt bons records. Sobretot trobo a faltar la vostra alegria, les vostres rialles, les converses i la complicitat que s'estableix amb l'alumnat.

Per què vas escollir aquest ofici?

He de dir que a l'hora de triar els estudis dubtava entre la ciència i la docència, les dues feines em semblaven molt interessants. La ciència perquè sempre busca la resposta al PER QUÈ?, mai es rendeix, sempre vol anar més enllà. La docència, per la curiositat dels nens i les nenes que sempre pregunten Per què?, ajudar a l'alumnat a buscar solucions i nous reptes, sense defallir, em semblava una tasca fascinant. Al final vaig preferir les personetes als tubs d'assaig. I realment fou un encert, els ulls d'un infant davant d'un descobriment no té preu.

Com et vas sentir el primer dia que vas fer classe?

Sempre que es comença algun repte, encara que tinguis moltes ganes i estiguis molt contenta de poder fer allò que has triat i pel que t'has preparat, tens una sensació estranya, difícil d'expli-

car, com vosaltres quan comenceu un nou curs, us podeu sentir inquietos, emocionats, amb ganes de retrobar els amics, com serà la professora o el professor, els companys nous... Però quan has acabat les presentacions i coneixes la nova classe, et sents part d'un grup molt maco.

I l'últim? Com va ser?

Sincerament, l'últim dia va ser molt més difícil que el primer, perquè suposava acabar una etapa. Molts anys de dedicació a una feina apassionant, plena d'experiències, aprenentatges, un munt de vivències entranyables i enriquidores, molt bons records i sobretot bones amistats. Va tornar aquella sensació estranya d'aquell primer dia, però amb l'avantatge que el vostre acompanyament i el dels companys i companyes, el va convertir en un dia inoblidable.

Quin és el moment més agradable que has passat a l'escola?

Tinc la sort d'haver compartit molts bons moments al llarg de la meua vida professional però si he de triar algun que m'ha marcat per tot el que representa, triaria aquest. El primer dia de classe d'aquesta escola, el dia que amb la Lurdes, la Nuri i la Rosa, amb la Carla i la Marta, 50 famílies i els primers peixets i tortugues vam començar, en uns mòduls prefabricats, l'aventura de construir l'escola Països Catalans.

Si haguessis de treballar més anys seguiries sent professora o canviaries de feina?

No, no canviaria, no sempre ha estat fàcil, he viscut moments molt complicats, especialment a nivell administratiu, però he gaudit molt de les complicitats amb l'alumnat, de les relacions amb les famílies, aprenent constantment noves maneres de fer, dels companys i sobretot he fet molts bons amics i amigues. El balanç és molt positiu.

De la teua etapa com a mestra que és el que mai canviaries?

Crec que com a mestra el més important és creure en els i les alumnes, en les seves possibilitats i acompanyar-los per a què desenvolupin al màxim.

Te'n recordes de tots els alumnes que has tingut al llarg de la teua carrera professional?

He tingut molts, potser a tots no els recordo, però de la gran majoria sí. El que passa és que s'han fet grans i han anat canviant, jo els recordo com eren de petits.

Com has vist evolucionar l'escola durant tota la teua etapa com a mestra?

La societat i la manera d'entendre el món ha anat canviant al llarg dels anys, quan vaig començar a fer de mestra moltes coses eren diferents: el model social, les inquietuds, les prioritats, les necessitats, la globalització, no havia preocupació pel deteriorament del medi ambient, i la tecnologia era el fax i la fotocopiadora.

Afortunadament l'escola és dinàmica i busca la manera d'adequar-se a cada moment, ara no s'entendria l'escola sense la implicació de les famílies, sense el compromís en la vida local, sense vetllar per un planeta més net o sense ordinadors o tauletes. També ha canviat la relació entre el professorat i l'alumnat, afortunadament, és més propera, de vegades fins i tot massa, la manera de plantejar els aprenentatges ara, és més global i funcional, molt més pràctica.

L'ús de la tecnologia ha facilitat molt tots aquests canvis i ens ha acostumat a la immediatesa i això ens fa perdre la paciència, la tolerància a la frustració i la capacitat de esforçar-nos o memoritzar.

En què s'ha de basar una bona educació?

Una bona educació, com quasi tot en la vida es fonamenta en el respecte, el respecte del professorat vers l'alumnat i de l'alumnat vers el professorat. El respecte vers la institució i vers l'aprenentatge.

En la confiança, la confiança en un mateix i en els que ens acompanyen en el camí d'aprendre. La confiança de la societat en l'escola a qui delega tanta responsabilitat.

En el reconeixement de l'altre amb les seves capacitats i febleses. En potenciar la curiositat, fer-se sempre preguntes i en reconèixer l'error com una manera d'aprendre.

Si alguns de nosaltres volem ser mestres en el futur, què ens aconsellaries?

Si algú de vosaltres vol dedicar-se a la docència, em farà molt contenta perquè crec que és una professió engrescadora i de

ben segur que ho feu per l'empremta d'aquell o aquella mestra del que teniu tan bon record. El meu consell tant si voleu ser mestres, metges, mecànics, pilots d'avió... és que ho intenteu amb totes les ganes i l'esforç per aconseguir-ho i, us dediqueu al que us dediqueu, feu la vostra feina amb *carinyo*, interès, alegria i el millor que sigueu capaços.

Gràcies per les vostres preguntes i per pensar en mi. Us desitjo, de tot cor, molta sort en l'etapa que esteu a punt de començar i al llarg de tota la vida.

